

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Zaradi jutrišnjega praznika izide prihodnji list v sredo, dné 16. avgusta t. l.

Po celjskih škandalih.

(Kos političnega programa.)

S Štajerskega, 12. avgusta.

Divjaški izgredi, ki so jih uprizarjali minuli teden celjski renegati in Nemci ter razbojniški napadi, katerim so bili izpostavljeni Slovenci in Čehi, so kakor z bengalično lučjo razsvetlili ves položaj, v katerem živé izvenkranjski Slovenci.

Da je Celje nemško mesto, je laž, ki je celjski renegati sami ne verjamejo. Se vernim, avstrijskim in izvenavstrijskim Nemcem pa razglašajo nemškonacionalna trobila dan na dan, da je Celje nemško. Nemški listi pa imajo v Avstriji veliko več čitateljev nego slovanski, zato pa verjame tem nemškim kričanjem seveda tudi vlada. Ta vlada jih štiti, ker se vrana vrani očij ne izkljuje. Resnica pa je to, da leži Celje sredi popolnoma slovenskega ozemlja, saj je že okoliška občina celjska slovenska, takisto je slovenski okrajni zastop. Spodnja Štajerska šteje pol milijona Slovencev, prebivajočih v kompaktnih masah, brez takšnih nemških otokov, kakršno je na pr. na Kranjskem Kočevje. Da pa so na spodnjem Štajerskem še vsa mesta dosedaj v nemških rokah, krivo je, ker med štajerskimi Nemci in Slovenci ni politične meje, ker imajo Slovenci in Nemci eno in isto glavno mesto — nemško-nacionalni Gradec. Iz ultranemškega Gradca pošiljajo na Dunaj pristranska poročila; dežela Štajerska je dunajski vladi mešovita, t. j. po ogromni večini prebivalstva nemška provincija. In s tega stališča se tudi vladajo štajerski Slovenci!

Osmero slovenskih poslancev v deželnem zboru štajerskem je le v zasmeh oholi večini nemški, nacionalni, liberalni in klerikalni. V deželnem odboru sedi samo jeden pohleven Slovenec.

Odkar pa je nemško-nacionalna stranka razvila svojo vsenemško zastavo, ki pomenja združitev nemških pokrajin avstrijskih z nemško državo hohenzollernsko, od tistih dob je položaj izvenkranjskih, t. j. štajerskih in koroških Slovencev neznosen. Če vlada ni več kos Wolfovi in Schönererjevi armadi, ali naj se ji z vspehom ustavljajo naši rojaki sami?

„Nemška posest“ — to je deviza vsenemštva. Vsako nemško gnezdo se mora tudi ohraniti nemško, mora ostati nemško, dokler ga ne vzame pod svoje odkrilje m. má „Alldeutschland“.

Slovenski preporod zato tudi na spodnjem Štajerskem po mestih sila počasi napreduje, ker ga zavira na jedni strani nemškonacionalno gibanje, prihajajoče iz Nemčije same, na drugi strani pa naša vlada.

Naša vlada nastavlja po teh spodnještajerskih mestih nemške uradnike in ustanavlja nemške šole, da se ne bi poizgubil noben renegat. Počasemu slovenskemu preporodu je vzrok tudi gospodarski moment. Do nedavna še so bili v spodnještajerskih mestih vsi premožnejši meščani renegati in Nemci. Trgovci in industrialci so bili tujci ali potujenci. Še danes so renomirane in premožne tvrdke v Mariboru in v Celju nemške in nemškutarske.

V novejšem času, odkar so si Slovenci ustanovili tudi po mestih svoje posojilnice in hranilnice, odkar imamo tudi po spodnještajerskih mestih že precejšno število slovenskih trgovcev in industrijskih podjetnikov, vrši se preobrat na našo stran. Naš kapital je zadobil tam pomen in dela občutno konkurenco nemškemu kapitalu. Kakor rečeno, je vse prebivalstvo na deželi kompaktna in zavedna slovenska masa. Iz te mase se tudi rekrutuje mestni naraščaj. Inteligencije slovenske je po spodnještajerskih mestih čim dalje več. Naravna posledica tega procesa mora biti torej ta da postanejo tudi spodnještajerska mesta s časom popolnoma slovenska. To je samo vprašanje časa. In zato tako besni „Alldeutschland“, ker ji je žal za te

raztresene brate, ker vidi, če se poslovenijo, spodnještajerska mesta, da pade precej močnih stebrov za slavni most do — Adrije.

In čim bolj se čutimo vsi Slovenci kot celota, čim bolj gojé zlasti Čehi z nami dejansko vzajemnost, tem bolj smo napoti Pangermaniji, tem bolj narašča furor teutonius, v katerem na skrivaj in očitno koketuje oficijozno avstrijsko časopisje. Ako vsa mogočna Nemčija daje moralno in tudi materialno podporo avstrijskemu nemštvu, potem lahko razume največji naivnež, da stojimo avstrijski Slovani, posebej mi Slovenci takemu sovražniku nasproti, ki ga sami ne premagamo... Ostrost tega boja za obstanek je tako rekoč vtelesena v celjskih izgredih. Nemškutarski fanatizem je vrgel čez plot vse ozire humanitete in omike; mislil si, da živimo kje sredi afričanskih divjakov.

Kako klaverno ulogo so igrale pri teh izgredih javne oblasti, čuvarice miru, zakonitosti in pravičnosti, to je zabeležila celo nemška žurnalistika.

Naši rojaki so tam v Celji pravi mučeniki slovanske (in tudi avstrijske ideje, gospod grof Thun!). Celjski škandali so bili te dni predmet skoro vseh evropskih časopisov.

Toda — kaj sedaj?

Ali naj sedaj spet ravnodušno čakamo, da se strasti pomirijo, da se v okna postavijo nove šipe, da se zacelijo rane in otekline po slovenskih in čeških glavah in hrbtih? Ne!

Celjski škandali morajo biti mejnik v naši dosedanji politiki!

Pred vsem treba, da se vsi Slovenci, pa naj stanujejo v kateri pokrajini koli, odslej čutijo še bolj kot jeden narod, kot živa celota, kot jednoten organizem. Vsi za jednega, jeden za vse!

Nepotrebni osebni napadi naj v časnikih, kolikor le mogoče, prenehajo. „Jedna nam je krv i jedne muke“. Obračajmo svoje orožje proti skupnemu sovražniku, ne pa proti svojim bratom! Malo nas je, sila

malo, če se primerjamo z ogromnim številom naših sovražnikov.

Vse kaže, da narodnostnega prepira v Avstriji ne bo mogoče drugače pomiriti, kakor da se država preustroji in preosnuje po federalističnem sistemu. Vsaka narodnost naj tvori zase celoto s popolno avtonomijo. Nemci naj imajo svoj narodni zbor, Čehi svojega, Poljaki svojega, Lahi svojega in Slovenci svojega. Ker dualizem itak razpade prej ali slej, izvršil se bo isti preobrat tudi v Transilvaniji.

Mi Slovenci pa moramo vendar že enkrat jasno videti, kaj hočemo? Ves narod naš mora prešiniti prepričanje, da se ne rešimo drugače, kakor da se združimo v narodni avtonomiji. Mi moramo zahtevati zedinjeno Slovenijo z glavnim mestom Ljubljano za vse Slovence. Vse te avtonomne skupine bi bile nekake združene države avstrijske, ki bi imele skupne samo finance in pa vojsko. Za te skupne zadeve bi zbroval vsako leto na Dunaji zvezni državni zbor, kjer bi bile izključene debate o narodnostnih vprašanjih. Avstrija bi se s tako preosnovo temeljito okrepila in bi pridobila tudi ugleda na zunaj.

In ker smo si sami najbližji, moramo gledati najprej na to, da se združimo sami v jedno telo. Najprej morajo gledati štajerski Slovenci, da se popolnoma ločijo od svojih nemških sodeželanov! To bodi za sedaj prva točka njihovega političnega programa! Proč od Gradca! — ta klic naj odmeva od Celja do Brežic, od Maribora do Središča!

Proč od Gradca! Bodite svoji, štajerski rojaki! Vaši najboljši možje naj se čim prej snidejo in naj začno sestavljati program za emancipacijo od nemško-štajerskega severja!

Štajerski Slovenci morajo svojo taktiko napram narodno-napredni stranki na Kranjskem spremeniti. Štajerski Slovenci ne smejo biti več nezaupni proti tej stranki, katera jih je do sedaj še zmerom najbolj podpirala v njih težavnem boju.

LISTEK.

Pobédonoscev.

(O zapadni in vstočno-slovanski kulturi.)

(Konec.)

In pri vsem tem govoré vedno ter vedno o civilizaciji, o napredku in razvitju. Ni ga glupca in nevedneža, ki bi sebe ne štel sposobnim razvijati karkoli. Inteligenca, razumnost, misel morala bi služiti življenju, mesto tega uničuje in razdira življenje. Umetne teorije ne pripuščajo nobenega prostora veri, pravici in energiji volje. — Kaj ostane? Nesramno utajevanje vere, kakor so si ga izsrkali ne iz življenja, ampak iz knjig; ekstrakt znanostij, izposojen iz knjig, ne iz življenja, in radi tega tudi brez življenja; mrtva podoba prirode, kakor kemična formula; slaba, omahljiva volja, ki se nagiba k samomoru, ako se ne najde sreče v materialni eksistenci.

* * *

Spectator prinaša izžrpek teh Pobédonoscevih mislij z opombo, da se Nemci lahko mnogo učé od zapadni kulturi sovrážnega Rusa; vendar si pa ne more kaj, da bi ne očital, da je Pobédonoscev v bistvu azijski barbar, ki ni prodril v duha moderne znanstvenosti. Pobédonosceva prispod

dablja kmetu v italijanskih Abruzzi, ki je srečal globoko zamišljenega Goetheja in mu je dejal pomenljivo besedo: Pensa, che non pensare invecchia. (Pomisli, nič misliti postara). Ko bi srečala Schell in Spectator danes na italijanskem spredu pravnuke onega vrlega moža, brez dvoma bi jima svetoval isto. In res, recept je že vreden nekaj „quattrinov“.

Mi pa nočemo soditi Pobédonoscevih nazorov s tega stališča nezadovoljnega nemško katoliškega teološkega učenjaka, temveč radi priznamo, da iz izžrpanih razprav ne veje despotizem in barbarizem, ampak govori vroče slovansko srce. Res, da je Pobédonoscev preskeptičen, toda o tem naj razmotriva cenjeni pisatelj sam.

Znanje in delo.

V 10. poglavju naglašá Pobédonoscev površnost diletantskih mnogoznalcev. Ljudje preveč čitajo, preveč pišejo, toda premalo mislijo. Multa, sed non multum. Ljudje se ne znajo omejevati in osredotočevati, zato je njihovo znanje nesolidno, in vsled tega trpi volja in energija. Delovanje je nekaj drugega ko znanje. Dandanes je inteligenca tako prosvitljena, da je sposobna dokazovati, da je v črnem belo in v belem je črno, ne zna pa izvajati ničesar, k čemur je potreba posebne energije in sile.

Kako se razločuje od takih vodenih značajev v mistični veri svojih očetov utrjeno bistro pravoslavnega Rusa! V njem je nepremično prepričanje, da vodi Previdnost vse dogodke v življenju, in to prepričanje daje priprostim ljudem, ki se niso nikoli učili kakega špekulativnega katekizma — saj se v ruskih cerkvah niti ne pridiga, — ki še morebiti besede „Bog“ nikoli niso slišali, tako izvestnost zmagé, da vrnejo nepojmovanemu Bitju kakor dobro znanemu in dolgo pričakovanemu gostu svojo dušo.

V 13. poglavju, „Nova vera in novi zakoni“ (Новая вера и новые браки.) je zanimiva prostodušnost in toleranca, s katero razpravlja Pobédonoscev darvinizem, ki ni veri nikakor nevaren.

V 14. poglavju „Duhovno življenje“ (Духовная жизнь) se povprašuje Pobédonoscev po notranji svobodi in izvestnosti. Institucije stare in tradicije naroda so trdna tla narodne prave prosvete; v duši je prava svoboda. Kaka izvestnost je to, če se uvaja nezmotnost ljudske množice in majoritete?

Najdražje ideje človeškega duha niso v ospredju, ampak v ozadju vesoljne svetovne slike; skrivnost in misterij je najbogatejša dedščina človeštva, in stvari tega sveta so, kakor je učil že Plato, le slaba senca nebeskega velekrasja; brez zavestno čutimo neskončno veličanstvo božje.

Iz 15. poglavja „Cerkev“ (Церковь) smo že nekaj prinesli. Pisatelj omenja unišne težnje, ki stremijo za tem, da bi se vsi ljudje združili v bolj ali manj jednotni religiji. Nekaj je že bilo takih blagih duhov, ki so se trudili otvoriti takovo unijo. Pobédonoscev naglašá težkoče, ki to ovirajo. Döllinger, sicer temeljit um, se je jako motil, meneč, da odpor proti Rimu sam zadostuje k zjedinenju krščanskih veroizpovedanj. „Bistveno“ je namreč pripeto s tolikimi vezmi na moralno in intelektualno predstavljanje naroda, da ga ni možno ločiti od tega. „Pojedinec, poedin Nemec bi se mogel, če je živel dolgo z nami, čutiti kot pravi ud naše cerkve; da bi se pa vsa protestantska cerkvena občina notranje čutila z nami jedino, je nemožno“. Protestanti posebno radi zaničujejo vse druge kulte; Rus pa rad priznava, (seveda ne manjka posameznih ekskluzivnih religioznih temperamentov tudi v Rusih), da je mnogo dobrega v protestantski cerkvi. Protestantski princip notranje vesti in lastnega delovanja je stvaril mogočno in disciplinovano Velenemčijo, ampak si rad prideva znak nezmotnosti in superioritete proti drugim cerkvam.

„Na tem je vse, da se prosti, našemu ljudstvu prirojeni čut ohrani, ki nas priganja da se vedemo v dotikah z drugimi ljudmi, človeško, da si občuvamo poštenje in svo-

Kateri slovenski list je baš o sedanjih rabukah v Celju obširneje poročal in branil celjske Slovence kakor „Slovenski Narod“? Narodna stranka na Kranjskem pa naj podvoji svojo podporo štajerskim rojakom! Narodna stranka naj skliče čim prej velik protesten shod, na katerem bo narod slovesno protestoval proti nemškemu terorizmu in proti nečuvenim škandalom, ki so jih zakrivali nemški šovinisti v Celji!

Tak protestni meeting, ki naj se skliče v Ljubljani, povzdigne ugled stranke same in ji pridobi simpatijo po vsem Slovenskem. Narodna stranka naj skliče tak shod; shod sam pa bodi vseslovenski protestni shod, ki bo slovesno protestoval proti grozovitostim nemško nacionalne klike avstrijske in celjske!

Pa ne samo v Ljubljani, ampak tudi po vsem Slovenskem naj bi se vršili taki protestni shodi, ki naj li jih sklicavala po litična društva!

Pred vsem pa bi morala priti s takimi protesti štajerska politična društva! Zapomnimo si, da ni prazen pregovor, ki pravi: „Qui tacet, consentire videtur!“

Življenje je boj. A kdor ponižno molči, kadar ga kdo bije po hrbtu, ta je obsojen na smrt!

Vsa Slovenija podpiraj štajerske in celjske Slovence v njihovem boju! Vsi bodimo solidarni z njimi! Od naših državnih poslancev pa pričakujemo in zahtevamo od njih, da bodo v prvi seji državnega zbora, ki se mora vendar že enkrat sklicati, energično protestovali proti nemškemu nasilstvu in zahtevali popolnega zadoščenja.

Čim bolj naglašajo Nemci svoje vsemestvo, tembolj moramo naglašati in poudarjati mi svoje slovanstvo odkrito in smelo. Klin s klinom.

Klerikalno stranko po vsem Slovenskem pa rotimo, naj v očigled velike nevarnosti, ki preti stanku naše narodnosti, vendar popusti svoj ultramontanizem in kozmopolitizem, naj se oklene narodnostne ideje in naj se bori rama ob rama z nami vred za obstoj našega slovenstva. Ta stranka bi morala vendar vedeti, da ni drugo, nego samo poslušno orodje v rokah naših sovražnikov. —

Štajerski Slovenec.

Ali je tudi krajni agrarni komisarjat klerikalni aparat?

Iz Vipave, 12. avgusta.

Kakor navadno, izkazoval je tudi letos občinski odbor vipavski po odseku, iz svoje srede izvoljenem, v skupnem gozdu kurilna drva in stavbni les strankam, ki so se na dotični razglas zglasile in katerih potrebo je občinski odbor priznal. Opaziti je pa bilo, da se letos niso zglasili niti dekan niti njegovi ožji somišljeniki za les in drva, pač pa so v očigled sedanjih občinskih volitev baš z gozdom pri nižjem ljudstvu agitovali, češ, da bodo dali v slučaju zmage 20.000 hoi iz skupnega gozda posekati, ter jih jednako-

bodo duševnih nagonov in vtisov. Daj Bog, da nam slaba reforma naše cerkve v sga tega kdaj ne odtrga.“

Protestantizem Rusom rad oponaša formalnost in obrednost njih bogoslužnja; ali „naš obred je prost in veličastven v svojem globokem, tajinstvenem značenju“, dočim daje jednostransko naglašanje propovedi luterskim oficantom nekako lastnost afektacije. Pravoslavni pa ne sliši v cerkvi nobene človeške, temveč samo božjo besedo, kakor jo daje liturgija. „I cerkveni ideal naše propovedi kakor živega slova je učenje vere in ljubavi po božjih pisanjih, a ne vzbujanje čustva kakor neobhodno dejstvo (delovanje) vsakega svečenika na zbravše se v cerkvi radi molitve.“

Med klerusom in verniki ni v Rusiji nobenega razločka; svečenik je samo čuvar svetotajstev in se ne loči dalje od ljudstva. Radi tega ni v Rusiji nikoli klerikalne politike v nasprotju z blagrom ostale občine bilo. Res je, da pravoslavna cerkev preveč zanemarljivo pouk nižjih klerikov in menihov; zato pa tudi ne pozna onega duha, ki gre na to, da kuje dogme, ki tlačijo kot težki kamni ubogo človeštvo v zapadu.

Rusi so tolerantni, ter globoko čustveni in mistični. Pravoslavna cerkev ima svoje korenine v duši ljubečega je naroda.

merno mejsondeležence razdeliti i, ne glede na to, ali ima kdo večje ali manjše užitne pravice; in da bi bilo klerikalcem mogoče to svojo obljubo izpolniti, skovali so in odposlali agrarnemu komisariju prošnjo, naj odvzame občinskemu odboru pravico oskrbovanja skupnega gozda do izvršenih novih volitev.

In čujte! Ta javni funkcionar je ne kakor ponižen avstrijski uradnik, nego vse drugače, namreč brez zaslišanja in vednosti občinskega odbora, kateremu edinemu pristoji vsled zemljiško-odvezne razsodbe pravica, na podstav gozdnega zakona gospodarjenje in oskrbovanje skupnega gozda, samovoljno odvzel to pravico, ter imenoval novo gozdno oskrbnništvo, in sicer tako, da je v njem pet klerikalcev, na čelu jim seveda neizogibni dekan Erjavac, ki bode menda prosil tudi še za službo cestnega pometalca, in le trije narodnjaki, in sicer za tako dolgo, „dokler se volitve novega občinskega odbora in pa novega gospodarskega odseka za upraviteljstvo domačega premoženja trga Vipava pravomočno ne izvrše, in dokler novi občinski odbor, oziroma gospodarski odsek svojih poslov ne prevzame“; kot razlog temu koraku navaja dotični razglas, da se prosilci bojijo, „da bi se z ozirom na dosedanje nedostatke pri dovljevanji in izkazovanji lesa sedaj neposredno pred občinskimi volitvami razpisano izkazovanje lesa tembolj kot pristranskim smatralo, osobito, ker vlada v občini edino zaradi dosedanjega postopanja pri izkazovanji lesa jako velik nemir“, in pa ker je še pozneje nekdo navedel za upravičenost tega razglasa „novih vzrokov“. Jako značilen je tudi v spremljajočem dopisu pasus, da se bodo vsi vdeleženci o tem oklicu obvestili.“

Mi zelo dvomimo, da li je imel agrarni komisar sploh pravico, vmes posezati, in prepuščamo to občinskemu odboru vipavskemu, ki bode vse korake storil, da se to in vse drugo razjasni; protestovati pa moramo svečano, da bi na tak način svojo oblast izvrševal, da bi namreč na željo dekana Erjavca in na pavšalna sumničenja in obrekovanja od strani klerikalne stranke narodno-napredni občinski odbor, ki je jedini po klican v to oskrbnništvo, kar brez vseh dokazov in celo brez vsakega zaslišanja o kaki krivdi ali nekrivdi v kot metal, in s tem na izid volitev, ki ni z gozdom v nikaki zvezi, vplival, da bi naslanjal svoje odredbe na nedokazane in tudi nepreiskovane „dosedanje nedostatke“ brez pobjljega označenja, v čem so ti nedostatki obstajali, ali pa celo „na nove vzroke“, ne da bi se teh „novih vzrokov“ navedlo ali pa vsaj tudi poprej preiskalo; najbolj pa protestujemo protitemu, da se krajni komisar v občinske volitve umešava in da bi se s takega mesta duhovniki v gozdne odseke imenovali, kajti agrarni komisar je menda čisto prezrl, da vendar še ne živimo v dobi „4000“, četudi se je morda on sam že popolnoma uživel v to zlato dobo.

Znano nam je, da si vipavski klerikalci v pisarni agrarnega komisarja kar kljuko podajajo in „pritožbe“ na zapisnik dajajo; znano nam je, da najdejo tam jako poslušna ušesa; spominjamo se dobro že prejšnjih postopanj proti županstvu v Vipavi; dobro vemo tudi iz osebnih pogovorov, da ljubi agrarni komisar župana Hrovatina in njegove tovariše radi nekega jako umestnega in sladkega rekurza, dasi naravnost izrečemo, da nikakor ne mislimo in nečemo in ne moremo reči, da vodi agrarnega komisarja pri njegovem uradnem poslovanju osebna mržnja.

Obsojati pa moramo prav odločno tako postopanje, kakeršno je v gori omenjenem razglasu označeno; mi se ne spuščamo v pravno stran tega vprašanja, nego so nam merodajni zgolj politični momenti, o katerih bi radi obširneje govorili, ako bi se ne bali drž. pravdnika; toda molčali ne bomo tam, kjer nam ne more nikdo ust mašiti, in pri tisti priliki povedali bomo vse, o čemer moramo danes molčati; do tja pa naj pazijo poklicani faktorji, da še iz agrarne komisije ne razvije klerikalna agentura.

Izjavimo pa hkratu, da je bila ta odredba baš radi volitev neumestna, tembolj, ker bi moral tudi krajni komisar slutiti, da bode prihodnji občinski odbor v tistih rokah, kakor je danes, in da je bilo skrajno nepremišljeno za kratke dni imenovati gozdno oskrbnništvo, ter s tem klerikalcem dajati orožje v roke in že itak razburje ne duhove še bolj razburjati; tem manj pa zato, ker ni liberalna stranka pri izkazovanji lesa na volitve niti mislila, in z gozdom tako dobro gospodarila, da imajo sedaj klerikalci 20.000 hoi na razpolago za volilno agitacijo. — seveda s pomočjo gozde ohranjujoče oblasti!

Ta pojav nam pa tudi jasno kaže, kako potrebna je nadrobna razdelba gozdov, za katero se je ravno župan Hrovatin mnogo trudil. Kajti ti prepri nahajajo se po vseh vipavskih občinah, le s to razliko, da niso povsod tako podivjali, kakor v Vipavi, ker ni ravno v vsaki občini — dekana Erjavca, ki zna tako spretno karte mešati, da predstavlja kot čuvarje pravice in gozdov ljudi, ki so šli gozd samolastno sekati in so bili radi tega primerno kaznovani, in jedne mu je celo v novo gozdno oskrbnništvo pomagal.

Čuditi se pa moramo jednemu, namreč temu, da ima agrarni komisar vedno obilo časa za sprejemanje znanih famoznih pritožb in za najhitrejšo njihovo rešitev, dočim počivajo nujne agrarne operacije že leta in leta na njegovi mizi, da se posel kar dalje ne gane, in da se vsled tega prav pogostoma čujejo celo razni dovtipi; in ako vprašamo po vzroku, odgovarja se nam vedno: nimamo časa, premalo nas je!

Klerikalci so pač srečnejši ljudje!

V Ljubljani, 14. avgusta

Ministri pri cesarju v Išli.

Grof Goluchowski je bil v soboto ves dan v Išli; dopoldne je bil dolgo časa v avdienci pri cesarju, popoldne pa je bil povabljen na cesarski družinski diné. Ogrski listi poročajo, da prideta v kratkem v Išli tudi oba ministrska predsednika, ter da se takrat sklenejo velevažni odloki. Z Dunaja se poroča listu „Kreuzzeitung“, da še ni nič določenega, kdaj prideta ministrska predsednika v Išli. Morda prideta skupno, mogoče pa tudi vsak zase. Vesti o načrtih vlade za slučaj, da bode obstrukcija volitev delegacij onemogočila, so neresnične in se z ustavo ne strinjajo. § 14. se za skupne zadeve ne da rabiti, in Ogrbi bi se s takimi naredbami nikdar ne zlagali.

Državnozborna večina in Jugoslovani.

V „Agramer Tagblattu“ smo čitali pod tem naslovom članek, ki bode gotovo zanimal tudi brate Čehe. Člankar je povedal mnogo bridkih resnic na naslov sedanje vlade in deloma tudi na naslov mladočehškega časopisja. Dinko Politeo piše: Čehi so našli glede svojih zahtev in aspiracij pri Jugoslovanih vedno najkrepkejšo podporo. To je tudi čisto naravno, ker so smatrali Jugoslovani zadeve Čehov za splošno slovansko stvar, kakor so tudi priznali Čehom v slovanski solidarnosti prvo mesto. Gotovo nismo neskromni, ako opozarjamo na dejstvo, da je jugoslovansko časopisje izkazalo Čehom prav dragocene usluge. Mi priznavamo, da je uresničenje češkega državnega prava splošno slovanska stvar, ki more dati sama vsi politiki monarhije novo smer. Tako je principialno in teoretično naše stališče, toda faktične razmere imajo vse drugačno lice. Sedanja večina podpira vlado. Toda ta večina se vede tako, da se pritožujejo vsi Slovenci in Hrvati, zlasti pa na Koroškem, Štajerskem in na Primorskem. Na Primorskem gre Slovonom tako slabo, da jim slabše ne more iti. Skoraj da se more reči: namestnik grof Goëss je nameščen samo radi tega, da bo Hrvate in Slovence na korist irredente zatrl. Vse tožbe Hrvatov in Slovencev ostanejo neuslišane, za nje ni menda nobene pravice, in njihove zakonite aspiracije se dosledno zavetavajo. In v takih razmerah naj podpirajo sedanjo vlado? Vse drugače bi bilo, ako bi stopili Hrvati in Slovenci iz sedanje večine, a se ne pridružili nobeni drugi stranki. S tem bi se slovanski vzajemnosti ne odrekli ter bi mogli še nadalje podpirati svoje slovanske brate. Pokazali pa bi s tem, da nečajo podpirati vlade, ki pospešuje italijansko hegemonijo nasproti pravičnim zahtevam Hrvatov in Slovencev, dasi je ta

hegemonija Italijanov na kvar države. Sedanja vlada obravnava le s posameznimi strankami desnice ter ne sprejema skupnega programa desnice za podlago svojih ukrepov. Dinko Politeo se pritožuje, da se desničarski listi — med temi tudi češki — za Jugoslovane premalo zanimajo, zato pa nas vlada prezira. Slovanska vzajemnost ne sme ostati le puhla fraza, nego se mora tudi z dejanji manifestirati. Čehi kot zastavonoše te vzajemnosti, na katero se ozirajo oči vseh Slovanov države, morajo biti tudi v tem oziru prvi!

Ministrska kriza v Srbiji.

Zadnja kriza v Gjorgjevičevem ministrstvu je obsegala štiri ministre. Vojnega ministra, polkovnika Vukovića in stavbnega ministra, Atanackovića je Gjorgjević prepovoril, da sta svojo demisijo umaknila, notranji minister, Andonović in poljedelski minister, Lozanić pa se nista dala prepovoriti ter sta odstopila. Kralj Aleksander je imenoval notranjim ministrom vladnega komisarja narodne banke, Genčića; poljedelskega ministra pa Gjorgjević še ni mogel najti ter oskrbuje provizorično njegov posel sedanji finančni minister Vukašim Petrović. Genčić je veren pristaš Milanov. Odkar je Gjorgjević ministrski predsednik, ga je zapustilo že 6 tovarišev, tako da sta le on in naučni minister, ki se zove tudi Gjorgjević, edina ministra iz prvotnega kabineta. Glede vzroka zadnje krize listi z vso gotovostjo zatrjujejo, da je bilo krivo nesoglasje, ki je nastalo med srbskimi ministri radi sodne obravnave proti žarotnikom proti Milanu ter radi bodoče skupščine, ki se sestane 19. t. m. Oficiozni srbski listi pa pišejo, da sta Lozanić in Andonović demisionirala, ker sta — bolna! — Danes teden je bila vsprejeta v avdienci pri kralju Aleksandru deputacija avstrijske kolonije, ki je izrazila kralju svoje čestitke, da se atentat na kralja Milana ni posrečil. Kralj Aleksander je dejal, da je bila Avstro-Ogrska doslej vedno podpirateljica Srbije ter da so sovražniki Srbije tudi sovražniki Avstrije. — Ruski „Svjet“ predlaga glede afere Milan-Knežević mednarodno sodišče.

Nova zarota Déroulédea.

Znani ekscentrični monarhist Dérouléde, ki je stal še nedavno kot žarotnik pred sodiščem, ker je hotel zapeljati vojaštvo k ustaji, je vprizoril nov komplot. Policija je zaprla njega in 15 drugih oseb, ki so nacionalistični, antisemitski in racionalistični strankarji. Zarota je hotela baje odpraviti republiko in menda ustanoviti monarhijo. Policija je zasegla mnogo sumljivih brzojavk in pisem ter je zaprla uredništvo glasila lige patriotov „Drapeau“. Med aretovanci je tudi predsednik antisemitske lige, Guérin. Dunajski židovski listi poročajo, da so nacionalisti kar besni, ker vse kaže, da bo Dreyfus oproščen in ker izjave generala Merciera niso napravile pred vojnim sodiščem nobenega vtiska. Vzklik Dreyfusa, ki je stopil s povzdignjeno pestjo pred bivšega vojnega ministra: „Govorite resnico! Dokažite! Jaz sem nedolžen!“, ta vzklik odmeva po vsi Franciji.

Dopisi.

Iz Celja, 11. avgusta. Kakor je bil srčen vsprejem čeških akademikov, še bolj srčno pa je bilo slovo. Saj smo se v tem enem usodepolnem dnevu spoznavali, učili ljubiti se do najtanjših žilic našemu srcu. Pa tudi podivjana poulična druhal ni zaostala za svojim početjem s prejšnjega dne. Preko bajonetov vojaškega kordona je metala kamenje na odhajajoče goste ter jih najsurovejše zasramovala. In pokazala se je oliko naših posili-Nemcev visoko nadkriljujoča izomika plemenitih čeških akademikov, kateri za vse nesramno izzivanje celjskega barabstva niso imeli drugega ko prezirni posmeh. Tudi ranjenje češkega tovariša jih ni spravilo iz ravnotežja. Komaj je nam vlak, kateri nam je odnesel prelube goste, izginil izpred oči, odšel je tudi vojaški kordon na povelje gospoda „Amtsvorstanda“ v vojašnico. Mi smo bili sedaj na milost in nemilost izročeni tisti divji zveri, ki se zove celjsko barabstvo in ki je komaj čakala na svoj plen pred durmi kolodvora. Nihče ne bi bil živ prišel do svojega stanovanja. Dr. Serbec se je obrnil do okrajnega glavarja, ki je bil tudi na kolo-

Dalje v prilogi.

dvoru. Kolodvor namreč ne spada pod mestno upravo. Okrajni glavar je odvrnil štajerskega dež. glavarja namestniku, da naj govori z Amtsvorstandom, ki bo že dal svojo policijo v varstvo. No, mi smo morali odkloniti tako varstvo iz že znanih vzrokov. Čez železniški tir in Voglajno smo prišli na tla celjske okolice, kjer smo bili varni. Isti dan so odhajali tudi celovski policaji, in Tevtonci so jim napravljali burne ovacije s heil-klici za „musterhafte Haltung“, kakor jih je pohvalil Rakužev Julko. Odhajajoči policaji so se jim zahvaljevali z glasnimi heil-klici. Črez dan je celjska družba se poskrila v svoje brloge, kjer je kuhala novih naklepov. Za slednje smo kmalu izvedeli. Rakuževa tvrdka za železnino je oddala množico revolverjev. Izdala se je parola: naskok na „Narodni dom“, na hiši dra. Serneca in dra. Dečkota. Komaj se je storila noč, prišli so ščurki iz svojih lukenj na dogovorjeno zbirališče pred mestno hišo. V spremstvu gostovih organov se je valila sodrga in nebrojno radovedno občinstvo k hiši dra. Serneca. Žvižganje, divje tulenje ter klici kakor: pereat dr. Sernec, windischer Hund, windischer Gauner itd. so napolnjevali nočni zrak in bili vvod zločinu. Kamenje je deževalo na hišo, bombardovanje je trajalo več ko četrt ure. Skozi razbita okna so metali cele skale po 2 do 3 kg težke. Ob vsakem žvenketu šip je nastalo glasno odobravanje in ploskanje podivjane množice, v kateri so se zopet odlikovale nemške dame (!) Sernecova rodbina se je umaknila v notranje prostore, saj je bil vsak lučaj smrtonosen. Namen je bil jasen: umor in uboj. Ko množica že ni imela nobenega kamena pri rokah, je, zadovoljna s svojim hrabrim činom, zatulila eno svojih bojnih pesmi in odšla. Gojimo nade, da bo nemški narod desouiral podlo početje svojih celjskih sinov, ker prežalostno bi bilo, da bi morali to neizmerno nizko in sramotno dejanje zvaliti na toli hvalisano nemško kulturo. Tudi v „Narodnem domu“ so šipe občutili hrabrost svojih napadalcev, ki so s koli tolkli po hišnih vratih. Pred glavarstvom pa je množica demonstrirala s klici: „pereat... heil Allddeutschland, heil Bismarck, heil Wilhelm“ ter pela „Wacht am Rhein“. Zadovoljni so bili še le, ko so tudi opatova okna začutila kamen nad 2 kg težak. S klic „los von Rom“ so bobnali s palicami po vratih farne cerke. Aretovan ni bil nihče. Ali naj bi bila policija aretovala morda mestne uslužbence, sodne diurniste, županovega sina ali županovega zeta? Policija danes tudi ni več zmožna brzdati popolnoma osurovele in podivjane sodrga. Vse se klanja pouličnemu terorizmu. Od nas si ni nihče več svest življenja in po 7. uri zvečer se nihče ne upa na ulice. Ako je dru. Sernecu, dru. Dečkotu in Hribarju zapretno, da bodo v 14 dneh mrtvi, potem tudi drugi Slovenci nimajo pričakovati boljšega. Državne oblasti naj sedaj premišlujejo, kako bodo obdržale revolucionarno gibanje, ki se ob drugi priliki ne bo strašilo, da vso svojo razuzdanost obrne proti državnim napravam!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. avgusta.

— Osebna vest. Deželni glavar inženir g. Alojzij Muck je imenovan višjim inženirjem.

— Nedeljske pridige kaplana Mauringa so že dolgo časa na grozovito dobrem glasu, zlasti odkar je bil škof na Igu, ali včeraj je prekosil mož še samega sebe. Božja beseda se zdaj le še malokje označja v naših cekvah. Čuje se navadno le zabavljanje in ščuvanje, vsled česar že marsikdo ne mara več v cerkev hoditi. Tudi kaplan Mauring je v nedeljo ščuval. Rotil je poslušalce, naj ne hodi nihče k gostilničarjem, ki so nasprotniki kons. društva in posledica je bila, da so bile včeraj v resnici prazne vse tiste gostilne, in da imajo davkoplačevalci veliko škodo. Mauringova pridiga je imela vse znake pozivljanja k bojkotu na sebi in to pozivljanje je imelo tudi vspeh. Koliko časa pa bodo poklicana oblastva to ščuvanje še trpela? Če mu ne bo kmalu konec, mora ljudstvo priti na misel, da se meri pravica z dvojno mero; to vedo morda tudi politična oblastva, da je od tega spoznavanja do samopomoči navadno samo

še jeden korak. Seveda je Mauring svojo reklam-pridigo za konsumno društvo — v katerem opravlja sam posel točaja v kleti, posel knjigovodje in za katero s svojimi konji prevaža vino, dasi še nima „patenta“ za izvrševanja furmanskega obrta — zabelil z vsakovrstnimi osobnostmi, tako da so se ljudje kar spogledovali in potem obračali poglede na ženo necega moža, ki ni prijatelj konsumnega društva. Celo načelnik konsumnega društva, župan Zdravje je bil ogorčen radi te pridige in je pripovedal sam, da se je vsled nje odpovedal načelništvu. S tem seveda ni rečeno, da ga Mauring še ne pregovori. Zdravje se je tudi jezil radi Mauringove na prižnici izrečene trditve, da je imelo konsumno društvo 500 gld. dobička, češ, da ga je komaj 300 gld., pa še ta ni gotov, sploh pa da Mauring nikomur neče računov pokazati. Radi včerajšnje Mauringove kapucinade vlada na Igu velika razburjenost. Mauring je naznanil, da pride v kratkem dr. Krek na Ig, pa ne da bi poročal, zakaj da je podražnja sladkorja vesel, ampak da bo agitiral za konsumno društvo. V očigled silni razburjenosti opozarjamo vlado, naj pošlje na dotični shod svojega zastopnika in naj poskrbi za osebno varnost dr. Kreka. Mauringa pa resno svarimo, naj nikar preveč ne greši na ljudsko potrpežljivost. Tudi najtrdnjši stebri klerikalstva so začeli omahovati. Ko je zadnjič peljal procesijo k sv. Križu namesto k Materi Božji na Tomišelj, kakor je bila doslej navada, je nastala tudi mej klerikalci velika nevolja, saj vedo, da je to stóril zgolj iz osebnega sovraštva do nekih sosednih duhovnikov. Sploh — Mauring naj postane previden, sicer mu zagodemo tako, da mu bo prav gotovo sape zmanjkalo.

— Klerikalna agitacija. Da je agitacija klerikalcev podla, je marsikomu znano; da bi pa politični klerikalizem cerkev in njeno bistvo tako izrabljal v svoje zlobne namene, kakor kaže ta nastopni slučaj, gotovo ne vedo vsi bralci „Slov. Naroda“. Klerikalizem izgublja bolj in bolj tla; tega ne vemo samo mi, to vedo dobro tudi klerikalci sami. Ljudstvo nima več starega zaupanja v stara zofisma, se ne da več slepiti tako, kakor si to želi ultramontanizem, skratka: ljudstvo se probuja. Klerikalizem se tega boji, strah ga je tako ljudskega probujenja, da mu strah pretresa mozeg in kosti. Svojem neizogibnemu poginu se upira z vsemi svojimi močmi, upoštevajoč rek: „Namen posvečuje sredstva“. V političnem boju je klerikalizem v Evropi popolnoma omagal, odkar je bankrotirala uboga Španška. Sedaj se je pričel baviti z vsemi mogočnimi „gospodarskimi“ vprašanji, hoteč tako postati modern. Ob enem pa hoče vplivati s svojo cerkveno oblastjo na ženski spol, kateri naj bi sodeloval na to, da se obvaruje mladina pred „grešnim“ svetom. Kakšna je klerikalna agitacija, ki se prav lahko uvrsti v chronique scandaleuse, je lahko posneti iz naslednjega: Po vsem Slovenskem dobivajo gospe in gospodične pisma z nastopno vsebino: „Jerusalem Gebet. O Herr Jesus! Zu Dir rufe ich: erbarme Dich meiner und der ganzen Menschheit! Reinige uns von unseren Sünden, Ewiger Gott, und zeige uns Dein Erbarmen! Wir bitten Dich, höre uns und vergib unsere Sünden mit Deinem heiligen Namen jetzt und in Ewigkeit! Gelobt sei Jesus Christus und die heilige Maria. Amen.“ Na drugi strani pisma pa je bil zapisan jezuitski pristavek: „Wer dieses Gebet erhält und betet, wird von Glück ereilt — es ist eine Schuldigkeit neunmal das Gebet abzuschreiben und es an neun Personen zu senden; der das nicht thut, dem verwandelt sich das Glück in's Unglück.“ Taka agitacija je že podla. Na tak način skuša agitirati klerikalizem za svoje namene in razširjati in oživljati stare strahove. Ženski svet je lahkovoren in se boji nesreče. Matí, ki veruje v te izmišljotine, gleda gotovo tudi na to, da otroci ne zaostanejo v tem oziru. Na tak način se potem vzgaja „katoliško“ mladino. Ubogi Pestalozzi! Zastonj si živel. In če se take stvari dogajajo med omikanejšimi ljudmi, kakšne razmere morajo vladati šele po deželi. Slovenci se vedno jezimo, če prihajajo k nam ptujci, pa nam pripovedujejo, da smo za sto let zaostali za zapadnimi narodi. Sedaj pa vprašam: morda to ni res,

če stvari, kakor je gorenji slučaj, najdejo zavetje pri damah v boljših krajih? Domneva se, da te stvari gredo iz uršulinskega samostana ali iz uršulinske šole. Dokaz temu: nemški tekst. Ljubljanske uršulinke so jako naivne; provzročile so že marsikaj, bržčas tudi to najnovejšo akcijo. Za danes pravim le: Slovenci ne pošiljajte svoje dece v samostanske šole.

— Češke dame poslale so slovenskim akademikom veliko srebrno lipovo vejico z napisom: „Vzpomínka na združení slovenských akademiků při jubilejní slavnosti Majales v Praze 29./V. 1899 České paní a dívky“. Krasno to darilo čeških dam je razstavljeno v izložbi trgovine Gričar & Mejáč. Tam je videti tudi prelepo adresó, katero so poslale češke dame in katera se glasi: „Milým slovenským akademikům! České paní a dívky posílají Vám na památku Pražských slavností Majales, kterých se slovinští akademikovéúčastnili jako s námi věrně srostla větev slovanskou ratolístkou sesterský pozdrav našich společných snah a nadějí... Necht' každá lipa v květu, kterou shlédnete na Vašich životních cestách připomene Vám ony nezapomenutelné milé, bujaře chvíle vroucího nadšení mládí, které se stulilo o Pražských Majales s jedinou dobrou vůlí, celým životem prospívat slovanské pospolitosti a ušlechtilosti. A vzpomínka na skromný náš pozdrav necht' připomene Vám, kdykoli Vám v těžkých zkouškách k utěše zazoučí v duši píseň „Slovan všude bratry má“ že má i sestry. V Slovanské Praze dne 4. srpna 1899. Za damský výbor jubilejní slavnosti akademické.“ (Slede podpisí najodličnejših pražskih dam.)

— „Sokolov“ izlet na Vrhniko. Da se more pravočasno javiti, katera društva se utegnejo pridružiti „Sokolu“ na izlet dne 20. t. m., je želeli, da bi se to naznanilo najkasneje do srede odboru „Sokola“ oziroma tajnikovemu namestniku, gosp. Josipu Nolliju, da se more kreniti vse potrebno glede vožnje s posebnim vlakom, obeda na Vrhniki itd. Ker se kaže povsodi živo zanimanje za ta večji društveni izlet, bode brez dvoma jako dobro vspel in nudil udeležnikom mnogo zabave.

— Vsiljevanje nemščine. Iz Kranja se nam piše: Težko breme se je naložilo trgovcem s tem, da morajo vsaka tri leta izročiti uteže, tehtnice in mere merosodnemu uradu v preskušnjo, katera je z izdatnimi denarnimi troški v zvezi. V Kranju se nam poleg tega vsiljuje še samonemške tiskovine, pa ne zastonj, ampak za denar. Vodja tega urada je je den glavnih kolovodij takajšnjih „krščanskih socialistov“, Ivan Cof, ki se sicer uradnih predpisov strogo drži, samo jednakopravnost zanemarija.

— Občinske volitve v Vipavi. Iz Vipave se nam piše: Občinske volitve se bližajo, in mnogo zanimivosti dalo bi se z volilnega bojišča poročati, celo pikantnih in interesantnih stvaric nam ne manjka. Toda za vse to bode še časa in prilike dovolj. Za danes naj Vam le naznamim, da se snuje pri nas neka „liberalna stranka št. 2“. Kakor vidite, raste v Vipavi naša veljava od dne do dne, in celo klerikalci morajo ljudstvo z liberalnim Mayerjem slepiti, ako hočejo da jim veruje. Toda šalo na stran. Res je, da se snuje zveza „liberalnih“ mož, ki se hoče deloma iz „respekta“ pred klerikalci volitev vzdržati, deloma pa voliti svojeglavno. Mi te gospode prav resnobno opozorimo, da živi samo jedna narodnonapredna stranka, ki naj si kandidata z večino glasov sama izbere in gre za nje v boj, in da bodedo smatrali vsako drugo šušmarjenje za napad na našo stranko, kajti v Vipavi ne rabimo nikakih hermafroditov, niti „liberalcev“, ki iz osebne mrznje in strahu pred klerikalci ali volit ne pridejo ali pa nalašč svojeglavno volijo, ter s tem vedoma klerikalstvo podpirajo. Stari, oguljeni ribežni ne bodo še naši voditelji. Stvar je resna in dobro premislite, kaj delate, kajti iz Vašega ravnanja izvajali bodedo najskrajnejše posledice ter Vam dokazali, da mi smo tukaj, Vi pa prihajate in odhajate, in da bi Vam znalo postati tako življenje kakor tudi odhod grenak. Kdor ni z nami, je protinam; kdor si mož, na krov!

— Lavrenčič pred sodiščem. O priliki zadnjih občinskih volitev v občini Vrhopolje tožil je znani Lavrenčič župana Hrovatina radi razžaljenja časti, ker ga je baje

dolžil, da ni spoštoval IV. božje zapovedi. Pred par dnevi vršila se je pred tukajšnjem sodiščem o ti tožbi razprava, pri kateri je bil župan Hrovatin zatožbe oproščen, ker je dokazal, da pristno katoliški mož Lavrenčič v resnici ni spoštoval IV. božje zapovedi, in sicer v toliki meri, da je poleg drugih bližjih sorodnikov celo njegova lastna mati proti njemu pričala, da je ž njo grdo ravnal, jo žugal z žandarji iz hiše spoditi ter da jej je pri neki priliki celo lonec v glavo zagnal, vsled česar je bila mati primorana domačo hišo zapustiti. — Naše globoko spoštovanje! Nič manj pa ni pogorel taisti Lavrenčič pri zadnjih vsled njegove pritožbe na novo vršeeh se volitvah. Doslej je svoje domačine tako teroriziral, da si skoro dihati niso upali; toda svaka sila do vremena: narodna stranka se je organizovala in pri drugih volitvah še sijajnejše zmagala, tako da so naši možje jednoglasno izvoljeni, ker si Lavrenčič z razkropljeno svojo čedico niti na volišče ni upal. — Minljivost sveta!

— Škandal v cerkvi. Poroča se nam, da se je včeraj primeril v šentjakobski cerkvi velik škandal. Padale so neki zaušnice, in govori se, da tudi na blagoslovljeno lice.

— Z Bleda se nam brzojavlja: Nadvojvoda Josip Ferdinand je prišel včeraj sem in se je nastanil v Mallnerjevem hotelu. — Koncert tukajšnjega bralnega društva 6. t. m. v zdravilišči dvorani se je v vsakem oziru prav dobro sponesel. Vsi zbori so se peli čisto in točno, tako da ta koncert kar nič ni zaostal za drugimi, kar jih je že priredilo to društvo. Izreden vžitek smo imeli od operne pevke gospice F. Vrhunčeve, ki je krasno pela vse točke in je na burno ploskanje dodala še Gounodovo „Pomladno“. Isto tako izborna jo je spremljala na klavirju gospica I. Hofmannova. Dvorana je bila popolnoma razprodana, mnogo pa jih ni dobilo več prostora. Bralno društvo sme ta dan dvakrat podčrtati v svoji kroniki, kajti zgodaj zjutraj je priredilom Čehom lep užitek, a na večer je koncert polnoma vspel.

— Podružnica c. kr. kmetijske družbe v Begunjah priredi dne 20. t. m. v Gostilni g. F. Michla v Poljčanah tombolo, kateri sledi prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne.

— Celjsko nemčurstvo in bojkot. Nemški listi poročajo, da so hrabri celjski Germani sklenili, odpustiti vse svoje slov. posle in da so s tem že začeli razmišljati kakor hočejo sploh uprizoriti pravi bojkot proti Slovencem. Od strani celjskih Nemcev je to pač največja predznost. Bojkot je sploh nevarno orožje, sosebno nevarno pa v Celju. Kdo daje Celjanom zaslužka, kdo jim daje vsakdanjega kruha? Slovenska Savinska dolina. Če povrnejo savinski Slovenci celjskemu nemškutarstvu milo za drago, če odbijejo klin s klinom, in začno oni bojkot — seveda ne tako, kakor dr. Gregorec — potem bo to ošabno in predzno celjsko nemčurstvo kmalu na tleh in bo klečé prosilo milosti.

— Stepischneggov Janez pred svojimi volilci. Pretečeno soboto se je vršil v Strausovi gostilni v Celju shod volilcev 3. razreda, to so namreč obrtniki, ki so si svoječasno izvolili dr. Stepischnegga svojim zastopnikom v občinskem svetu. Janeza je navdajala že pred začetkom neka nemirna slutnja, in res so mu izrekli njegovi volilci pravcato nezaupnico, češ, da se kaj malo poteguje za koristi splošnega obrtništva, ako se tu in tam oglasi, stori to le, da paradiža za posamezne svoje prirvržence. Istočasno se je izrekla graja nemškemu lističu in njega uredniku, ker so poročila o obrtnih zadevah, naj se razpravlja o istih v občinskih ali drugih sejah, nalašč površna in bagatelna. Obema je prihajalo v tej dvorani ljudske sode vroče in dušljivo. Nič ne pomaga Stepischneggu in somišljenikom, če še tako ljudstvo fanatizirajo in ščuvajo zoper nas, enkrat se strezne ter se bode maščevalo nad svojimi zapeljivci in sleparji.

— Pobrezani pri Maribou. Dobijo nemško šulferajnsko šolo. Poslopje bo kmalu zgotovljeno. Nemški listi povdarjajo, da je pri tem najbolj interesantno dejstvo, da se je celo slovensko prebivalstvo, katerega je po nemških izkazih ena tretjina — v resnici pa nad dve tretjini — izreklo za izključno nemški pouk. To je hudo, da nikdo ne pouči ljudstvo!

— **Pozor, rojaki!** Nekateri slovenski listi prinašajo, oziroma so prinašali pod zaglavljem „Domača trdka“ naznanila tovarniške trdke Lorber & Co. v Žalci. Da se ta trdka imenuje domačo, to je le slepilo slovenskemu občinstvu. Domača je le v tem smislu, da stoji na naših domačih slovenskih tleh, a lastniki njeni so sami Nemci in nemškutarji, naši najhujši, naši smrtni sovražniki Rakusch iz Celja in Lenko in Št. Petra.

— **Lahi v jezi.** Goriški Lahi so silno razkačeni, ker je notar v Komnu, g. Cibej premeščen v Gorico in je dobil notarsko mesto, katero je prej zavzel dr. Della Bona, da je torej Slovenec prišel na mesto Italijana. Ko bi šlo po želji Lahov, morali bi zavzeti vsa javna mesta v Gorici samo Lahi in sicer slovenščine nezmožni Lahi, čeprav je goriški okraj ves slovenski in dobra tretjina prebivalstva goriškega mesta slovenske narodnosti.

— **Tržaška županska kriza.** Nasprotja, ki so nastala mej mestno delegacijo in mej županom Dompierjem radi županovega postopanja v zadevi znane velike defraudacije pri mestni blagajni, se je po ravno.

— **Hraber deček.** Pred nekaj dnevi kopali so se v Temenici pri Mirni Peči 6 do 10letni dečki. Voda na mestu ni globoka, pač pa nekoliko dalje proti sredini. In tja je neprevidoma zašel Matijetov Sletni fant. Ne znajoč plavati, izginil je nakrat pod vodo. Otroci se niso upali za njim. Pogum je imel jedini 10letni Karol, sin trgovca H. v Mirni Peči, da je skočil za njim, ter ga potapljačega se potegnil iz globine in ga rešil gotove smrti.

— **Štiridesetletnico** kot magister farmacije je slavil 11. t. m. lekarnik in posestnik g. Fran Culot, svak ces. svetnika g. Ivana Murnika, v Klanjcu na Hrvaškem. Čestitamo!

— **Naša letovišča.** Iz Toplice pri Novem mestu nam pišejo: Naše kopališče je letos tako dobro obiskano, kakor ne še kmalu, zato je tudi socialno življenje prav živahno. Zlasti iz Ljubljane imamo mnogo odličnih gostov. Prihajajo pa k nam tudi visoki gospodje, n. pr. včeraj, 13. t. m. je inšpiciral fem. Succovaty tukajšnje vojaško zdravilišče, kustos dvornega muzeja Szombathy pa je prišel pregledavat, kako se kopljejo starine v bližnjem Branževcu. Nova privlačna moč za naš kraj bo sijajni kurasalon, ki se razločuje od sedanjega kopališkega poslopja kot dan in noč. — Hudo sušo imamo tu: okoli in okoli dežuje, le pri nas neče.

— **Javna risarska šola** se ustanovi pri obrtni šoli za umetno vezenje. Nova šola se otvori 1. oktobra t. l.

— **Slovensko zidarsko in tesarsko društvo** ima jutri v St. Peterski cerkvi ob 8. uri mašo.

— **Obrtno gibanje v Ljubljani.** Tekom meseca julija pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Češnovar Herman, Dolenjska cesta št. 2, trgovino z deželnimi pridelki; Hafner Ivan, Cesta na južno železnico št. 1, trgovina z razglednicami; Černivec Franc, Dolenjska cesta št. 22, gostilničarski in krčmarski obrt; Ilnikar Helena, Mestni trg, prodaja živil; Kregar Ana, Poljanska cesta št. 71, branjarji; Hojnik Franc, Sv. Jakoba trg, prodajo slaničkov; Mekinda Lucija, Mestni trg, prodajo živil in sadja; Schuster Emilija, Rožne ulice št. 39, izdelovanje belega perila; Blaž Neža, Dunajska cesta št. 14, sejmarstvo z galanterijskim blagom, devotionalijami in slaščičarskim blagom; Medic Terezija, Linhartove ulice št. 4, trgovino s specerijskim blagom in živili; Poreber Marjeta, Mestni trg, prodajo živil; Mali Jakob, Dolenjska cesta št. 5, gostilničarski in krčmarski obrt; Mrhar Marija, Mestni trg, prodaja živil. Odglasili, oziroma faktično opustili pa so obrt: Kastelic Jakob, Dolenjska cesta št. 5, gostilničarski in krčmarski obrt; Primožič Franc, Sv. Petra cesta št. 34, jermenarski in torbarski obrt; Koren Josipina, Sv. Petra nasip št. 37, trgovino z brinjevim jagodami in suhim južnim sadjem; Strnad Anton, Dolenjska cesta št. 22, gostilničarski in krčmarski obrt; Koženy Josip, Marije Terezije cesta št. 1, krznarski obrt; Jeras Marija, Mestni trg, prodaja živil; Primožič Franc, Dunajska cesta št. 6, trgovino s starinami. — V zakup so vzeli: Novak Friderik, gostilničarski in krčmarski obrt mestne občine ljubljanske v Švicariji; Štru-

kelj Marjana, Sv. Petra cesta št. 16, gostilničarski in krčmarski obrt Antona Kotnika; Bizjak Anton, Vodmat št. 16, gostilničarski in krčmarski obrt Ferdinanda Mahra.

— **V izložbi trdke Gričarja in Mejača** je razstavljena jako ljubka slika akad. slikarja M. Jame iz Monakovega. Slika predstavlja trojico siromašnih otrok, ko jedó sedeči na kamnitih stopnjicah pred vratmi. Skupina je sila dražestna in polna humora. Izvrsten je zlasti otrok, ki nosi z okorno roko polno žlico v odprta usta. Med kolena tišči skledo. Srednji otrok se je očitno že nasitil, zato zre s svojimi velikimi očmi zadovoljno predse. Na desnici ob njem pa zveči tretji otrok s polnimi ustmi. Gledalec, opazuje to ljubko sliko iz življenja otrok, si ne more kaj, da jim ne zakliče: „Dober tek!“ — Slika je na prodaj! — V sosednjem oknu iste izložbe pa je razstavljena prekrasna srebrnozlatá vejica čeških dam, katero so prinesli češki akademiki našim „Savanom“. Razen tega je videti ondi še dvojce prav dobrih fotografij Rovška. Fotografiji kažeta češke izletnike in več Slovencev v dveh različnih skupinah v Tivoljskem parku pod gradom. G. Rovšek izdeluje te fotografije na naročilo. Naj bi se naročali Slovenci prav mnogoštevilno na te dve sliki, ki naj jim sta v spomin na „jernejsko noč“ v — Celju!

— **Nezgoda.** V Sodarski stezi je včeraj hlapca A. Križmana krava, kateri je pokladal krmo, z rogni na nogi in na trebuhu tako poškodovala, da so ga morali prenesti v bolnico.

— **V Ameriko** sta jo hotela popihati Anton Erbida in Anton Pečjak iz Šmihela pri Novem mestu, ali ker še nista zadoštila svoji vojaški dolžnosti, ju je v Ljubljani prišla policija in ju izročila sodišču, kjer ju čaka primerna kazen.

— **Ujeti razbojnik.** Iz zagrebške jetnišnice ubeglega roparja in morilca Fr. Cvetkovića ujeli so 11. t. m. zvečer, in sicer na vojaškem pokopališču v Zagrebu.

— **Cirkus Enders** privablja še vedno mnogo zabaveželjnega občinstva ter so produkcije vsega priporočila vredne. Dražestna smela parforce-jahalka gđ. Marianne je v istini izborna, viharno ploskanje sledi vselej imenitnim izvajanjem lepe gđ. Rositte Enders, ki je izvrstna šolska jahalka in jonglensa na konju, zanimiva je tudi gđ. Anitta na žični vrvi, začudenje pa zbujajo gđ. Cleontine kot atletka. Izvrsten jockey-jahač je tudi gosp. Martini, ki je s svojimi produkcijami na neosedlanem konju res nedosežen. Klowni in bebasti Avgust skrbé vedno za smeh, balet pa je za naše mesto privlačna sila prve vrste.

* **Brada in dolgi lasje.** Profesor Hübler v Vratislavi je dognal, da so dolgi lasje in brada za zdravnike neumestni ter nevarni, ker se vgnezdijo v brado in v lase preradi mikrobi. Prof. Hübler priporoča zategadelj zdravnikom, naj bodo golobradi in kratko ostriženi. — Ogrskim medicinkam je že precej časa prepovedano nositi dolge lase, ter se morajo vse ostriči.

* **Tri milione poneveril.** Kakor poročajo iz Glasgova, je neki tamošnji notar in mestni uradnik, dr. Colghoun, tekem let si prisvojil nad tri milione goldinarjev, katere je zaigral v Monte Karlu in po družih mestih. Še pred kratkim mu je neka dama prinesla večjo svoto; dr. Colghoun se je takoj naslednjega dne peljal v Monte Karlo ter je ves denar svoje klientinje zaigral.

* **Nenavaden zločin.** V mestni ječi v Vladivostoku so našli nedavno nekega tata mrtvega na postelji. Na njegovem telesu ni bilo nikakih poškodb, pač pa je imel želodec in pljuča prenapolnjena z vodo. Dognalo se je, da so tata drugi zločinci, ki so bili z njim v skupni ječi zaprti, z vodo zadušili; ulivali so mu toliko časa vodo v usta, da je umrl. O zločinu noče nihče ničesar vedeti, vendar se domneva, da so umorjenca iz osvete zadušili.

* **Sifonka eksplodirala.** V tovarni sifonske vode na Dunaju je eksplodirala v soboto sifonka. Kosi steklenice so zadeli nekega delavca v obraz in drugam toli močno, da so ga morali prenesti v bolnico.

* **Menelik pride v Evropo.** Abesinski cesar Menelik je sklenil, da pride drugo leto s svojo ženo, cesarico Taitu v Evropo, da si ogleda pariško razstavo. Menelik in

Taitu obiščeta tudi Atene, Rim (?!), London, Peterburg i. dr. velika mesta. Spremljali ju bodo razni rasi, duhovniki in dvorne dame. V Evropo se pripeljeta s francosko vojno ladjo z abesinskim drž. praporjem.

* **Orkan.** Danski otok St. Croix (zah. Indija) je skoraj uničen. Orkan ga je opustošil ter ubil 30 ljudi. Škoda je ogromna.

* **Strašen vihar.** V ponedeljek je grozen vihar popolnoma opustošil otok Montferat. Orkan je ubil okoli 100 ljudi. Ker so hiše večinoma vse porušene, so ljudje brez vsake strehe. Boda je velikanska.

Književnost.

— „**Glasbena Zora**“, katero izdaja g. vodja Fr. Gerbič, je prinesla v svoji 1. številki četvorico novih skladb za pevske zборе. Na čelu zvezka je Gerbičev moški zbor „Pevski poziv“ (op. 43. št. 1.), h kateremu je zložil skladatelj tudi jako pevne besede. O zboru moremo reči, da je jako efektan. Čveterospev v sredi na koncu zbora je kaj dobro pogojen v duhu sloven. narodnih pesmij. Moški zbor „Tak si lepa“ (besede S. Jenkove) je št. 2. op. 43. Gerbičevega. Ta zbor je nežna, poetično nadahnjena pesem, katero treba peti s prav finim občutkom. Zlasti se priporoča dobrim kvartetom. Zbor „Poslanec“ (besede F. S. Finžgarja) je spisal L. Pachor. Ta skladba se odlikuje z enotnim, dosledno izvedenim značajem, ki daje vsej skladbi posebno mikavnost ter efektnost. Skladatelj je pogodil vseskozi sentimentalno-elegični duh pesnikovih besed ter je tudi tenorjev samospjev jako umesten. O g. Pachorju kot komponistu se pač more reči: „non multa sed multum“, ne mnogo, a vse kar napiše je prav dobro. Četrta skladba „Kaj iščeš tu lovec?“ je zopet Gerbičeva (op. 43., št. 3.) Ta krasna skladba je pisana za mešani zbor. Kanonično posnemanje soprana v basu ji daje neko posebno živahnost in ljubezniv značaj, ki je besedam jako prikladna. Pesem je za mešane zборе jako hvaležno komponirana, kar se sicer pri marsikateri pogreša. Vse štiri skladbe so torej prav lepi sadovi izvirne glasbene umetnosti. „Gl. Zoro“ znova priporočamo. Naroča se v Ljubljani pri izdajatelju Fr. Gerbiču, vodji „Gl. Matice“ v Ljubljani.

— **Zbirka slovenskih narodnih pesnij** za citre sestavi J. Petriz. Založil J. Giontini v Ljubljani. Zvezek I.—III. V jako lični vnanji obliki, ki ima kot naslovno sliko lepo izvedeno podobo Ljubljane in pa brhke Slovenke v narodni noši, je izdal znani učitelj igranja na citre g. J. Petriz zbirko najpriljubljenejših slovenskih pesnij, po katerih bodo gotovo radi segali vsi prijatelji citer. Saj ravno na tem polju je vladala precejšnja suša in je gosp. izdajatelj ustregel željam vseh onih, ki se bavijo z igranjem na citrah, podavši jim v lepi in ne preteški harmonizaciji kitico onih biserov slovenske narodne glasbe, ki so si tudi v koncertni dvorani pridobili glasno priznanje. Prvi zvezek obsega: Po jezeru, Slovensko dekle, Žalovanje, Metulček, Moč ljubezni, Bela Ljubljana, Staršev ljubezen, Zibka Save, Pobič sem star šele 18 let, Domovini; drugi: Zadovoljnost, Zadovoljna nedolžnost, Gozdnič je že zelen, Molitev (sicilianska), Kimovec, Kje so moje rožice, Tiha luna, Solnce čez hribček gre, Ptičica v logu, Pridi Gorenje; tretji: Hribček, Škrjanček poje, Mila lunica, Ljubca moja, Otok bleški, Kol'kor kapljic, tolko let, Oj ta soldaški boben, Bratci veseli vsi, Preljubo veselje, Pobratimija. Stavljene so pesni večinoma dvoglasno, s polnim ali pa razdeljenim basom, kakor je značaja pesni bolj priležno in je povsod položen tekst, kar dela pesni toliko mičnejše. Ne dvomimo torej, da se bodo prikupile vsem slovenskim citrašem, tembolj ker je cena ličnemu zvezku, obsežajočemu po deset številk primerno nizka, namreč 60 kr., s pošto 63 kr.

— **Konec sveta.** V Dolenčevi tiskarni v Trstu je ravnokar izšla mala 80 strani obsegajoča knjižica pod gorenjim naslovom. Pisatelj Am on Zagoršek slika v poljudni besedi in lahko umljivem smislu vzroke pogina naše zemlje in našteva posamezne slučaje takega pogina potom naravnih dogodkov; nadalje pa govori tudi o vzrokih pogina človeškega rodu s — socialnega stališča. Knjižica se dobi za ceno 25 novcev v vseh slovenskih knjigotrdnicah v Ljubljani in drugod. Knjižica izide obenem v nemškem, kakor tudi v italijanskem jeziku.

— „**Slovenka**“. Vsebinska 16. zvezka: Zorana: Presenečenje — pesem. — Zorana: Ne čakaj srčeca dekle... — pesem. — F. G.: Skrb za zdravje. — Adela: Žensko pismo. — Zagorska: Noči — pesem. — Zofka Kveder: Paolo. — Zorana: Tema, tema — pesem. — Vera: Intrigant. — Zagorska: U jutru — detetu! — pesem. — Razno. — Doma.

Telefonična in brzojavna poročila.

Celje 14. avgusta. Tukajšnji Nemci in nemškutarji hočejo v kratkem prirediti veliko pangermansko dijaško slavnost, na katero pride baje nad 1000 buršev od vseh vetrov.

Ptuj 14. avgusta. Sinoči po nemškem „Sommerfestu“ razbili so Hajlovci okna „Narodnega doma“. Celjska kultura napreduje.

Praga 14. avgusta. Posl. Russ je imel v Kaadenu shod volicev, na katerem so nemški nacionalci napravili velikanski škandal, her se je hotelo Russu izreči zaupanje. Prišlo je do pretepa, Russu je priletel stol na glavo in ga je ranil. Župan je moral bežati, sicer bi ga bili nacionalci pretepli. Izgredu je policija naredila konec.

Pariz 14. avgusta. Vzlic vladnemu ukazu, naj se aretuje načelnik antisemitske lige Guérin se to še ni moglo zgoditi. Guérin se je s 40 tovariši zabarikadiriral v neki hiši v ulici Chabrot in se neče udati, češ, da je hiša prava trdnjava, in da so njegovi spremljevalci oboroženi ter se hočejo braniti do zadnje kaplje krvi. Vsi drugi royalistični zarotniki so že aretovani. Danes je dobil policijski komisar ukaz, da gre s stotnijo vojaštva po Guérina in njegove tovariše.

Rennes 14. avgusta. Ko je šel Dreyfussov zagovornik danes zjutraj v licej, koder se vrši obravnava, ga je pri bližnjem mostu napadel doslej neznan, slabo oblečen človek in je iz revolverja nanj vstrelil. Labori je bil zadet v hrbet in se zgrudil na mestu. Prihiteli ljudje so poklicali zdravnika, ki je Laborija spravil v njegovo stanovanje. Labori je v hrbet zadet, napadalec je zbežal. Ko se je obravnava začela ni predsednik sodišča o tem atentatu še ničesar vedel. Obravnava se je za nekaj časa pretrgala. Ko se je zopet otvorila je bil na zahtevanje odvetnika Démangea bivši predsednik republike Casimir-Perier konfrontiran z bivšim vojnim ministrom generalom Mercierom. Perier je postavil Merciera na laž.

Gulnara.

Stepska pripovedka. Prevel Savo Savič.
(Dalje.)

Dvanajstkrat se je poklonil Ilko svetemu Nikolaju, ker ju je srečno vodil po tuji zemlji, in obetal mu je veliko svečo, ako nepoškodovane kosti prinese v stepsko polkovnišče. A videti je bilo, kakor da je svetniku malo za svečo, ker bi se bilo zakakoma kmalu slabo godilo.

O tem je pripovedoval Ilko tovarišem, ko je že brezbrizno sedel kraj kotla, polnega tečne kaše, dobro narejene s slanino.

„Nečistnik je tako napravil“, govoril je Ilko, „da sva v Perekopu prišla na trg, kjer so prodajali robinje. Zbrala se je tolpa Tatarjev, da si ogleda robinje, a bilo je tudi kaj gledati! Meni samemu ni bilo mrzko zreti na krasotice, dasi niti jedna ni bila krščena!... No znal sem, da lahko pride iz tega kaj hudega, in zato sem se trudil, da čim preje odidem iz tega prokletega kraja, v katerem je tak stok in jok, da človeka mora boleti srce: tu trgajo hčerko iz materinega naročja in jo prodajajo preko morja, tam jemljejo možu ljubljeno ženo. Nagledal sem se tega dosti, ker mi je znan ta pasji običaj; a Prokopu se je lice čisto spremenilo; rad bi bil razgnal trgovce.“

„Pojdi, brat“, šepnem mu v uho in ga vlečem, da preje odideva iz mesta. Še nekoliko korakov, in bila bi prestopila vrata, pred njimi se je razprostirala široka stepa, in nos mi je duhal že vonj, ki ga je prinašal ukrajinski veter nasproti. Slava ti, Gospod! pomislil sem v duhu; a kar najedenkrat se vzdigne za nama velik krik in ženski jok. Mraz me obide od peke do

glave: mlada robinja je ušla kupcem in zdaj je hitela k nama kakor strela, naravnost proti Prokopu, kliče na pomoč. Res je bila devotka več, kakor navadna krasotica, a zdaj ni bil pravi čas za poljubovanje. Vender jo Prokop ni rinil od sebe, kakor bi bilo treba, ampak pritisne krasotico na prsi in vzdigne pest na boj. O strah moj! In od vseh strani so naju obkolili Tatarji in naju začeli izpraševati. Komaj, komaj, težko sem se otesel psom, in krasotica vzdihuje, da človeku srce poka; vjeta od kupca obrača oči proti nama in s solzami kliče Prokopa. Kozak se ji je priljubil; no hvala ji lepa za ljubezen. — In nepremišljeni Prokop je vsejedno hotel braniti Turkinjo. Komaj sem ga izvelkel iz mesta. Turkinja je ostala pri trgovcu, a midva sva komaj živa prišla do vas. Ali, dajte mi še rakije“.

(Dajte prihi).

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrta leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 8.— En mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četrta leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrta leta . . . gld. 4-
Pol leta . . . „ 8.— En mesec . . . „ 1-40

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Proti zobobolu in gnjilobi zob izborno deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. Cena 1 steklenici z rablilnim navodom 50 kr.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.

Jedina zaloga (19-33)

Ilekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Zahvala.

Upravištvu gorenjskega okrožja slov. akad. fer. društva „Sava“ izreka vsem tistim, ki so izkazali našim slovenskim bratom Čehom povodom njih bivanja v kristalnolepi Gorenjski uprav slovensko gostoljubnost, zlasti visokorodnemu gospodu podpredsed. zbornice poslancev, dr. Andreju Ferjančiču in njega milostljivi gospe soprogi, narodnim damam na Bledu za prekrasne šopke, sl. pevskemu zboru bralnega društva na Bledu in dirigentu g. nadučitelju Rusu, g. Repetu za preskrbo čolnov, sl. „Gorenjskemu Sokolu“ in njega starosti g. Cirilu Pireu, občinskemu zastopu mesta Kranja, „Narodni čitalnici“ in slov. „Bralnemu društvu“ ter narodnim damam v Kranju, sl. „Bralnemu društvu“ v Št. Vidu in njega predsedniku g. I. Beletu, ter načelniku Št. Viškega pevskega zbora g. nadučitelju Jankotu Žirovniku, najtoplejšo zahvalo.

V Kranji, dne 11. avgusta 1899.

cand. iur. Ivan Varl

t. č. podpredsednik „Save“.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

1/2 zemljišča vlož. št. 24, kat. obč. Smolinja vas, cenjeno 1240 gld., dne 23. avgusta v Novem mestu.

Zemljišče vlož. št. 44, kat. obč. Landol, cenjeno 730 gld., dne 23. avgusta v Senožečah.

Posedstvo vlož. št. 14, kat. obč. Zabeznica, cenjeno 898 gld., 3900 gld. in 231 gld., dne 25. avgusta v Radovljici.

Posedstvo vlož. št. 59 in 60, kat. obč. Osolnik, cenjeno 435 gld., dne 25. avgusta v Velikih Laščah.

Zemljišče vlož. št. 41 in 42, kat. obč. Borovnica, cenjeno 1865 gld. in 12 gld., dne 26. avgusta na Vrhniki.

Zemljišče vlož. št. 59, kat. obč. Cerkovska, cenjeno 7760 gld., dne 26. avgusta v Logatcu.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji aračni tlak 736-0 mm.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
12.	9. zvečer	735-3	17-2	sl. jzhod	del. oblak.	00 mm
13.	7. zjutraj 2. popol.	738-8 739-0	13-1 23-2	sl. jug sr. vzhod	jasno del. oblak.	00 mm
14.	9. zvečer	740-2	17-5	sl. jug	jasno	00 mm
14.	7. zjutraj 2. popol.	742-2 740-5	15-0 25-3	sl. sever sl. svzhod	pol. oblak. skoro jas.	00 mm

Srednja temperatura sobote in nedelje: 17-9°, 17-9°, normale: 19-1°, 19-0°.

Dunajska borza

dne 14. avgusta 1899.

Skupni državni dolg v notah . . .	100	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru . . .	100	„	15	„
Avstrijska zlata rentna . . .	118	„	65	„
Avstrijska kronska rentna 4% . . .	99	„	90	„
Ogerska zlata rentna 4% . . .	118	„	45	„
Ogerska kronska rentna 4% . . .	96	„	35	„
Avstro-ogerske bančne delnice . . .	902	„	—	„
Kreditne delnice . . .	391	„	75	„
London vista . . .	120	„	65	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark . . .	68	„	87 1/2	„
20 mark . . .	11	„	77	„
20 frankov . . .	9	„	55 1/2	„
Italijanski bankovci . . .	44	„	45	„
C. kr. cekini . . .	5	„	66	„

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKŠ VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5-10 gld.

Makso Veršec s soprogo in hčerko uljudno naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Vsemogočni njiju preljubo hčerko, oziroma sestro, gospodično

Milo Veršec

po dolgi, mučni bolezni, staro 18 let, dne 12. avgusta zvečer prevedeno s tolažili sv. vere poklical k sebi v boljše življenje.

Na Blanci pri Sevnici, dne 14. avgusta 1899. (1491)

Ivan Kordik

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14

prilporeča svojo bogato zalogo

jedilne priprave

nožev, vilic in žlic iz britanskega jekla, alpeke ali alpeke-srebra priv. dunajske tovarne „W. Bachmann & Comp.“.

Na izbero so tudi

žlice iz alpeke, 12 kom. od gld. 4-30 naprej.

žličice „ 12 „ „ 2-20 „

Namizni svečniki

iz alpeke, čisto bele kovine,

par 21 cm visokih gld. 2-—,

23 „ „ 2-30,

25 „ „ 2-40.

Prav cenó se dobé noži in vilice z roženim (599-42) ali koščenim ročajem.

Učenca

iz „dobre“ hiše, krepkega in zdravega, 15 let starega, sprejme (1445-3)

Viktor Graul

mizar v Zgornji Šiški.

Četrtošolec

ki je z dobrim spričevalom dovršil četrti gimnazijski razred, lepega vedenja, želi stopiti zaradi družinskih razmer v pisarno kot pisar.

Naslov pove in ponudbe sprejema upravištvu „Slov. Naroda“. (1492-3)

Učenec

v Ljubljani stanujoč, kateri tudi nemško govori, se sprejme pri manufakturni tvrdki

Konrad Schumi & Co.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 15 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5 uri 41 minut popoldne v Podnart-Kropo. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta Kropo. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9 uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1206)

Vozni red

železnice Ljubljana-(Brezovica)-Vrhnika. Ljubljana-Vrhnika.

Postaje	zjutraj	popoldne	zvečer
Ljubljana	7 05	1 55	7 03
Brezovica	7 32	2 12	7 30
Log (postajališče)	7 47	2 27	7 35
Drenov-Grič	7 59	2 39	7 47
Vrhnika	8 09	2 49	7 57

Vrhnika-Ljubljana.

Postaje	zjutraj	dopoldne	zvečer
Vrhnika	5 40	11 35	5 10
Drenov-Grič	5 51	11 46	5 21
Log (postajališče)	6 03	11 58	5 33
Brezovica	6 18	12 13	5 48
Ljubljana	6 34	12 29	6 04

Prodajalka

izurjena v trgovini špecerijskega blaga, se sprejme v službo takoj pri, (1437)

Ivanu Jelencu v Tržiču, Gorenjsko.

V Vodmatu se odda s 1. novembrom

3 stanovanja.

1 stanovanje z 2 sobama in kuhinjo in 2 stanovanji z 1 sobo, kuhinjo in shrambo.

Poizve se pri A. Bizjaku v gostilni.

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke z lepo pisavo ter nekoliko večš pisarniškemu delu, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme se pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na upravištvu tega lista.

Jutri veliki tamburaški

KONCERT

s plesom in * * *

* * * vrtno veselico

pri I. TRAUNU na Glincah.

Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta.

Mnogobrojni vdeležbi se priporoča

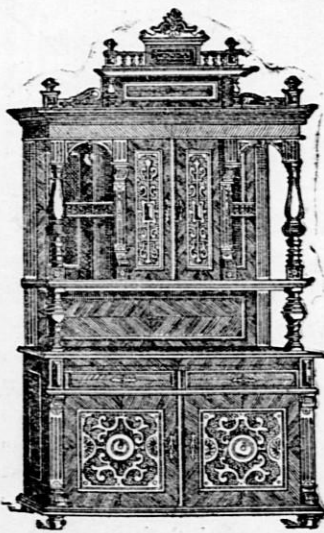
z velespoštovanjem

(1493)

I. Traun.

Založena 1847.

Založena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

v Ljubljani (161-33)

Zaloga in pisarna.

Turjaški trg št. 7

Tovarna s stroji:

Trnovski pristan št. 8-10

prilporeča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne sobe, oprave za salone, žimnate modroce, modroce na peresih, otroške vozičke, zastore, preproge itd.

Brata Eberl

lita 1842.

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. 33 južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev

na drobno in na debelo.

Velika izbirtka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

Zaloga

vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, številnega mazila za hrastove podo, karbolinjea itd.

Posebno prilporeča sl. občinstvu najnovejše, najboljšo in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.

Prilporeča se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rečno in fino po najnižjih cenah.

Perilo za gospode

najboljše blago in

kravate

prodaja 33

Alojzij Persché

Pred škofijo, poleg mestne hiše.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 6 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6

prilporeča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov i. t. d.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Mehanik

Ivan Škerl

Opekarska cesta št. 16.

Šivalni stroji 33

po najnižjih cenah.

Bicikle in v to stroko

spadajoča popravila izvršuje dobro in cenó.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Pozor!

Vsi za

požarne brambe

potrebni predmeti, kakor:

distinkcije, emblemi, naramnice, čepice, tro bilke, piščalke, cevi, službene obleke i. t. d.

dobé se pri znani tvrdki

J. S. BENEDIKT

v Ljubljani.

Ceniki na razpolaganje.

Učenca
z dobrimi šolskimi spričevali sprejme
A. Šarabon (1468-3)
špecerijška trgovina v Ljubljani.

Trgovski pomočnik
izurjen v trgovini špecerijškega in manu-
fakturnega blaga, želi svojo službo preme-
niti. — Naslov naznani upravništvo „Slov.
Naroda“.
(1458-3)

Priporočava (21-185)
Kulmbaško sladno pivo
pastêrizovano v steklenicah
znano po svojih izvrstnih učinkih.
Kavčič & Lilleg
v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Prijetna nova
hiša v Mengšu
z vsemi pritliklinami ter s poljem za tri
živine, pripravna tudi za obrt, se proda
vsled rodbinskih razmer za primerno ceno.
Zahteva se le polovico kupne cene takoj,
drugo lahko na več let.
Izve se pri
Korbarju Mengeš hštev. 28.
Gorenjsko. (1472-2)

Hamburg-Newyork.
Prevažanje oseb
z brzimi parniki na dva vijaka
in rednimi poštnimi parniki na dva vijaka,
dalje prevažanje oseb
v vse kraje Zjedinjenih držav Severne Amerike
Canada, Brazilijo, Argentinijo,
Afriko itd.
Natančnejša pojasnila daje brezplačno
F. W. Graupenstein, Lipsko
glavni zastopnik (446-13)

Najvišje priznanje Nj. c. in kr. Visokosti
presvetle gospe prestolonaslednika vdove
nadvojvodinje Štefanije.

Štefanijine
zobne kapljice
lekarnarja
Piccoli-ja v Ljubljani
pvrnega dobavitelja Nj.
svet. papeže Leona XIII.

Premirane v higijenskih razstavah v Lon-
donu, Parizu, Genovi, v II. mednarodni far-
maceutski razstavi v Pragi in
v jubilejski razstavi na Dunaji l. 1898.

Vporabljal jih je opetovano Nj. c. in
kr. Visokost presvetla gospa prestolo-
naslednika vdova nadvojvodinja
Štefanija v najvišjo Nje zadovoljnost
(tajniški dopis iz Laksenbura s 30. dne
oktobra 1894) in je glasom objavila Nje
gosp. najvišjega dvornega mojstra z dne
27. decembra 1898 šte. 230 iz leta 1897
najmilostivejše blagovolila dovoliti, da se
smejo po lekarnarju Piccoli-ju v Ljubljani
iznajdene in izdelane zobne kapljice ime-
novati Štefanijine zobne kapljice.

Nekaj kapljic na pavoli se dene v votli
(7) c zob in vtolajijo bolečine. (582)

Pekovskega pomočnika
kateri je več voditi samostojno pekarijo
vsprejme s 1. septembrom t. l.
Franco Dolničar
v Vrdniku (Slavonija). (1483-2)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da pre-
vezam in izvršujem točno naročila na
**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delika-
tose, sadje, ribe, vina i. t. d.**
Pošiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti,
one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.
Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno
p. n. krmarjem, družinam in onim, ki rabijo za
dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah na-
baviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi
ali pa le zelo drago, n. pr.
morske ribe in rake, sveže sadje,
fino olje i. t. d.
Glavni moj namen je razpošiljati dobro
blago in po nizki ceni.
Cenike razpošiljem radovoljno in brezplačno.
Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in
zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se
ne bojim konkurence. (637-68)
Tudi sprejemam zastopstva in vsako-
jača posredovanja.
Z odličnim spoštovanjem udani
Ernest Pegan
v Trstu, v ulici San Francesco šte. 6.

Odvetniškega
koncipijenta
sprejmeta takoj
dr. Abram in dr. Rybář
odvetnika v Trstu, via S. Spiridione št. 3.
Znanje italijanščine ni neobhodno po-
trebno. Plača po dogovoru. (1475-2)

Proda se takoj
pod zelo ugodnimi pogoji
*** veliko poslopje ***
hiša s hlevom, z veliko ledenico in veli-
kanskim vrtom, zasajenim s sadnim drev-
jem in obdelan, ob glavni cesti tik želez-
nice na Notranjskem, kjer se blizu 30 let
izvršuje obrt krčmarjenja, in je tudi zelo
pripravno za prodajalno, tabakarno, razne
depozite itd.
Proda se tudi lahko na obroke proti
intabulaciji. (1487-2)
Natančnejše poizvedbe daje
Ivan Kocmur v Ljubljani, Breg 20.

Lepo stanovanje
v II. nadstropji in več
podstrešnih in dvorišnih stanovanj
se takoj odda.
Vpraša naj se: Komenskega ulice 14
pri gospe Josipini Andretto. (1487-3)

Štedljiva gospodinja
katera hoče
davek pri sladkorju
prihraniti
naj poskusi v gospodinjstvu kuhati mesto
neredilne in razburjajoče kave ali kitajskega
čaja:
Doktor pl. Trnkóczy-ja
kakao sladni čaj.
1 zavoj 1/4 kilo vsebine 20 kr., 14 zavojev
samo 2 gld. 25 kr.
Prodaja in razpošilja z obratno pošto, tudi
samo 1 zavoj:
Lekarna Trnkóczy
(1349-18) v Ljubljani.

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice

veljaven od 1. maja 1899.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Sekundarni vlak
Dunaj	8-25 po noči	7-45 zjutraj	1-15 popol.	8-40 po noči
Mürzzuschlag	11-35 "	10-40 dopol.	5-25 "	1-55 "
Gradec	1-26 "	1-05 popol.	9-25 po noči	5-38 "
Maribor	2-48 "	2-22 "	7-14 po noči	11-52 "
Celje	4-13 "	3-45 "	9-08 "	2-04 "
Laški trg	4-25 "	3-55 "	9-21 "	2-18 "
Rimske toplice	4-33 "	4-07 "	9-31 "	2-29 "
Zidanimost	4-47 "	4-23 "	9-45 "	2-59 "
Hrastnik	—	—	9-55 "	3-10 "
Trbovlje	—	4-38 "	10-02 "	3-18 "
Zagorje	—	4-44 "	10-09 "	3-26 "
Sava	—	—	10-21 "	3-38 "
Litija	—	5-01 "	10-32 "	3-49 "
Kresnice	—	—	10-42 "	4-00 "
Laze	—	—	10-54 "	4-13 "
Zalog	—	—	11-04 "	4-23 "
Ljubljana	5-53 prihod	5-33 zvečer	11-15 "	4-36 "
Borovnica	5-58 zjutraj	5-38 "	—	4-56 "
Logatec	—	—	5-31 "	12-58 "
Planina (postaj.)	6-52 "	6-32 po noči	5-31 "	1-32 "
Rakek	—	6-29 "	6-12 zjutraj	2-12 "
Postojna	—	6-52 "	6-29 "	2-29 "
Prestranek	—	7-08 "	6-42 "	2-41 "
St. Peter	—	—	7-03 "	3-01 "
Divča	7-50 "	7-33 "	7-14 "	3-12 "
Nabrežina	8-24 "	8-01 "	8-10 "	3-33 "
Trst	9-06 prihod	8-38 "	9-00 "	4-09 "
	9-28 "	9-00 "	9-57 dopol.	5-06 "
			10-25 "	5-35 "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Sekundarni vlak
Trst	8-15 po noči	8-00 zjutraj	—	—
Nabrežina	8-50 "	8-32 "	—	—
Divča	9-38 "	9-18 "	—	—
St. Peter	10-15 "	9-52 "	—	—
Prestranek	—	—	—	—
Postojna	10-32 "	10-09 dopol.	—	6-42 zjutraj
Rakek	—	10-22 "	—	6-54 "
Planina (postaj.)	—	—	—	7-07 "
Logatec	—	10-39 "	—	7-26 "
Borovnica	—	—	—	7-38 "
Ljubljana	11-46 prihod	11-23 "	—	7-51 "
Zalog	11-51 "	11-29 "	—	8-22 "
Laze	—	—	5-20 zjutraj	8-54 "
Kresnice	—	—	5-31 "	—
Litija	—	—	5-40 "	7-00 po noči
Sava	—	12-00 popol.	5-52 "	7-11 po noči
Zagorje	—	12-17 "	6-02 "	7-21 "
Trbovlje	—	12-23 "	6-11 "	7-33 "
Hrastnik	—	—	6-22 "	7-44 "
Zidanimost	—	—	6-29 "	7-53 "
Rimske toplice	1-00 "	12-57 "	6-36 "	8-05 "
Laški trg	1-10 "	1-07 "	6-46 "	8-13 "
Celje	1-19 "	1-16 "	6-57 "	8-21 "
Maribor	1-33 "	1-29 "	7-06 "	8-36 "
Gradec	3-10 "	2-56 "	7-14 "	8-47 "
Mürzzuschlag	4-31 "	4-20 "	7-26 "	8-58 "
Dunaj	6-37 zjutraj	7-00 po noči	7-40 po noči	9-16 "
	9-15 dopol.	9-45 "	—	11-00 Prih.

F. Cassermann
krojač za civilne in raznovrstne
uradniške uniforme
in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif.
blagajne drž. železnice uradnikov
Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4
se priporoča slavnemu občinstvu za
izdelovanje civilnih oblek in nepre-
močljivih havelokov po najnovejši fa-
coni in najpovoljnejših cenah. Angle-
ško, francosko in tuzemsko robo ima
na skladišču.
Gospodom uradnikom se pripo-
roča za izdelovanje vsakovrstnih uni-
form ter preskrbuje vse zraven spa-
dajoče predmete, kakor: sablje, meče,
klobuke itd., gospodom c. kr. justič-
nim uradnikom pa za izdelavanje
talarjev in baretov. 33

Darila za vsako priliko!
Frid. Hoffmann
= urar =
v Ljubljani, Dunajska cesta
priporoča svojo naj-
večjo zalogo vseh
vrst
žepnih ur
zlatih, srebrnih, iz
tule, jekla in nikla,
kakor tudi stenskih
ur, budilk in salon-
skih ur, vse samo
dobro do najfinije
kvalitete po nizkih
cenah.
Novosti
v žepnih in sten-
skih urah so vedno
v zalogi. 33
Popravila se izvršujejo najtočneje.

Puškar
Fran Kaiser
v Ljubljani
Šelenburgove ulice št. 6
se usoja najbolje priporočati se
p. n. gg. lovcem za
lovsko sezono.
Zunanja naročila se točno
izvršujejo. 33

Pri nakupovanju
suknenega in manu-
fakturnega blaga
se opozarja na trdko
HUGO IHL
v Ljubljani
v Špitalskih ulicah šte. 4.
Velika zaloga
suknenih ostankov. 33

Pod Trančo št. 2.

32 Veliko zalogo

klobukov

priporoča J. Soklič.

Najnižje cene.

Pod Trančo št. 2.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vpsolati.

32

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

32

Postrožba točna. — Cene nizke.

Ign. Fasching-a vdove

32 ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpreprostejših kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za oblake z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvrše.

Avgust Repič

sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16 v Trnovem

se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa po najnižjih cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

32

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

32 Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Največja izber najnovejšega

svilnatega blaga

črnega in barvastega za cele obleke in bluze, priporoča

32

Alojzij Persché

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Št. 8566. **Razpis.** (1489—1)

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dvoletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

pet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1899/1900, katero se prične 4. novembra 1899.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim vspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu pečali s kmetijstvom, vino- in sadjerejo.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo se sprejemajo tudi:

1. plačujoči učenci, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gld. šolnine na leto, in
2. eksternisti, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr. se imajo

do 16. septembra 1899

izročiti vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Vsak učenec mora se podvreči vsprejemnemu izpitu, ki se razteza na slovenski jezik in priprosto računstvo, in od vspeha tega izpita je odvisno, ali se dotičnik sploh v šolo vsprejme.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je položiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 11. avgusta 1899.

Naznanjam, da sem prevzel od „Národne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, prtem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v založbi „Národne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.

„Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI., broširan à 3 gld., vezan v Bonačeve platnice à 4 gld. 20 kr.; — letniki VII. in VIII., broširan à 4 gld., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld. 20 kr.; — letniki od IX. do XVIII., broširan à 4 gld. 60 kr., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld. 20 kr.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan à 2 gld. 80 kr.

Zarnikovl zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.

Dr. Nevesekdo: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in reki. Prej 50 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

L. Schwentner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg šte. 1.

Gisela-društvo za opremo za možitev doraslih deklic

pod pokroviteljstvom Nj. c. kr. visokosti svitle gospe nadvojvodinje Gisele

Ravnateljstvo na Dunaji, I., Franz Josefs Quai 1 (v lastni hiši)

goji zavarovanje na dotinih glavnica za deklice po ugodnih tarifih in po cenah na gradah. Vsakoletni čisti dobiček se rabi izključno le v interesu zavarovancev (za podelitev pridobitka, za napravo fonda za opremo ubogih deklic, sešeno nekdanjih zavarovank itd.). Zahtevajte po dopisnici prospekt. Ravnateljstvo Vam ga pošlje, kakor daje tudi vsa druga pojasnila radovoljno in brez stroškov.

Učitelji in uradniki, trgovci in obrtniki dobé s prevzetvijo zastopstva Gisela-društva jako dober postranski zaslužek.

Ponudbe naj se pošiljajo na (1355—3)

ravnateljstvo: Dunaj, I., Franz Josefs Quai 1.

Velika prodaja vina.

Vlastelinstvo v Dubrovi, pošta Krapina-Toplice

ponuja **po najnižjih cenah** svoje vinske zaloge, obstoječe iz

1000 hektolitrov čistih, jako dobrih belih vin

lastnega pridelka iz let 1890, 1892, 1894, 1895.

Povprašati naj se blagovoli pod gornjim naslovom. (1442—4)

K sezoni

K sezoni

trocevne puške

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejše vrste, revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

katere izdelujem v svoji delavnici in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu priporočajo najboljše.

Ker sem na Kranjskem edini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem (1332—5)

Fran Sevčik, puškar v Ljubljani v Židovskih ulicah.

Vizitnice

in

kuverte

s firmo priporoča

„Narodna fiskarna“

v Ljubljani.

Registrovana

znamka

V

Avstro-Ogerski

Franciji

Portugalski

Nizozemski

„Levova znamka“

Splošno kot **najboljši** znan

izdelek v ovratnikih,

se dobiva v najbolj renomi-

moškim modnim

blagom tu- in

Na drobno se ne prodaja

manšetah in srajcah

ranijeprodajalnicah in trgovinah z

in platnenim inozemstva.

Na drobno se ne prodaja

M. JOSS & LÖWENSTEIN, c. kr. dvorna založnika PRAGA, VII. (591—6)

Registrovana

znamka

V

Združenih državah braziljskih

Ozmanski državah

Egiptu

na Grškem

Bolgariji

iz neke tukajšnje

konkurzne mase

dražbenim potom nakupljeno, vseskozi dobro, pravilno blago:

bele moške srajce, turistovske srajce, ovratniki, kravate, modrci, predpasniki, rokavice itd.

se bode oddajalo, dokler traja zaloga, po cenilni ceni od sobote 12. t. m. naprej.

Kupce vabi najudaneje

J. S. Benedikt, Ljubljana, Stari trg.

(1468-2)

Št. 26960

Prodajalnice v najem.

(1485-2)

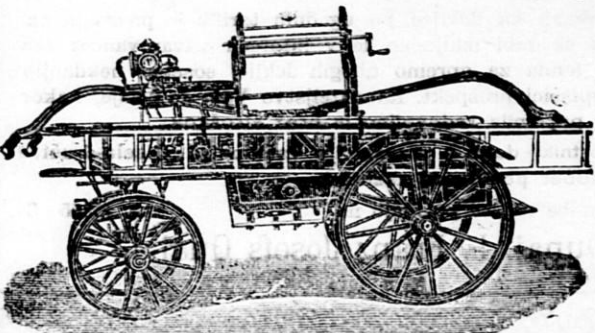
V poslopu meščanske imovine v Ljubljani oddati je v najem: jedna prodajalnice v Lingarjevih ulicah in jedna prodajalnice na voglu Lingarjevih ulic in Pogačarjevega trga — **tako**, jedna prodajalnice na Pogačarjevem trgu pa od 1. novembra letos naprej.

Pogoje najema pove in ponudbe sprejema v navadnih uradnih urah mestni komisariat.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 10. avgusta 1899.

Prva slovanska c. kr. priv. tovarna ognjegasnega orodja

kakor: brizgalnic, parnih strojev, cevij, čelad in pasov

ter
kmetijskih strojev
in peronospera-brizgalnic itd.

R. A. Smekal

Czech-Moravsko Smichov-Praga
podružnica v Zagrebu

priporoča slavnim ognjegasnim društvom, kmetijskim podružnicam ter zasebnikom svojo bogato zalogo. — Cene brez konkurence. — Ugodnosti izvanredne dovoljene. — Uzorci in ceniki brezplačno. — Ustmeni pogovori na zahtevo. — Pošiljatve franko na vsak kolodvor.

Z velespoštovanjem

(220-21)

Podružnica **R. A. SMEKAL** v Zagrebu.

The Gresham

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj I., Giselastrasse 1 | Pešta, Franz-Josefspl. 5, 6

v hiši društva.

Filijala za Ogorako:

v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1897 kron 159,947.578—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1897 28,823.375—
Mej letom 1897 je društvo izpostavilo 7468 polic z glavnico 67,331.352—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce zspredloge, daje brezplačno glavna agentura v Ljubljani, vila nasproti Narodnemu domu pri Gvidonu Zeschko-tu.

(1771-1)

Tovarniška cena!

Pozornost,

kolesarji!

Obče znana, jako trpežna

kolesa Styria Special „ljudsko kolo“

prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako nižanih tovarniških cenah pri

Franu Čudnu v Ljubljani

s čemur je slav. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti

Styria Special.

(973-16)

Zastopnik trvdke: Josip Polak

Tovarniška cena!

RAZGLAS.

Manufakturno skladišče blaga v konkurzu

N. F. MINIBEK-a

Ljubljana, Marijin trg 1

(nasproti frančiškanske cerkve)

bode se

popolnoma razprodajalo

začenši z dnem

16. avgusta 1899

za sodbeno ceno. Tudi se odda za trgovce več blaga.

Ljubljana, dne 13. avgusta 1899.

Oskrbnik konkurzne imovine

dr. Maksimilian pl. Wurzbach.

(1488-1)